

Chương 261: Giấy phép người dẫn đường

“Cô ấy là người dẫn đường của cậu?”

Sau khi nghe Hạ Nhạc Phong nói như vậy, Thang già nhìn chăm chăm Lâm Yên, như suy tư gì.

Nhưng mà, ở một bên Hạ Định Khôn lại khẽ đổi sắc mặt, ánh mắt dừng ở trên người Hạ Nhạc Phong, mày nhăn lại.

“À ... Người dẫn đường mới?” Thang già nhìn chăm chăm Lâm Yên, nhéo nhéo cằm, chợt nhìn về phía Lâm Yên nói: “Cô gái nhỏ, tới đây, đưa giấy phép người dẫn đường của cô cho tôi nhìn xem.”

Theo giọng nói Thang già rơi xuống, sắc mặt của ông cụ Hạ Định Khôn còn có Hạ Nhạc Phong đều bắt đầu có chút mất tự nhiên.

Lâm Yên chỉ là bọn hăn tạm thời kéo qua cho đủ số người, làm sao có giấy phép người dẫn đường gì đó.

Loại đua xe sơ cấp này, chưa bao giờ sẽ đi kiểm tra giấy phép người dẫn đường, nhưng cũng có quy định, người dẫn đường cần phải có giấy phép người dẫn đường chuyên nghiệp, nếu không có giấy phép, thì không thể tham gia thi đấu.

Hơn nữa, Hạ Định Khôn đã thông báo tin tức thay thế bổ sung Lâm Yên làm người dẫn đường cho bên thi đấu liên quan, nếu Thang già thật sự hành động, muốn tra tìm giấy phép người dẫn đường của Lâm Yên, đội xe Hạ gia rất có thể bởi vì chuyện này mà trực tiếp bị loại...

“Ông lại không phải bên thi đấu, ông dựa vào cái gì yêu cầu xem giấy phép người dẫn đường của tôi?” Hạ Nhạc Phong nhìn về phía Thang già quát.

Nghe nói như vậy, Thang già gật gật đầu, nói: “Đúng vậy, Tiểu Phong, vẫn là cậu có đầu óc, vậy tôi sẽ gọi điện thoại cho bên thi đấu, để cho bọn họ tới kiểm tra, cảm ơn cậu đã nhắc nhở tôi.”

Dứt lời, Thang già quả nhiên lấy điện thoại di động ra, gọi điện thoại cho bên thi đấu.

Thấy thế, sắc mặt Hạ Nhạc Phong càng thêm khó coi, hận không thể cho mình mấy tát tay, nếu không phải hẳn vẫn luôn nói vậy, khẳng định sẽ không phát sinh loại chuyện này.

Ở một bên, Lâm Yên hơi có chút hết nói nổi, loại hình thi đấu như trò trẻ con, lại còn cần giấy phép người dẫn đường chuyên nghiệp ... Hẳn sẽ không nghiêm khắc như vậy chứ...

“Cậu đừng quá phận!” Ông cụ Hạ Định Khôn nhìn về phía Thang già tức giận quát.

“Quá phận?” Thang già nhìn về phía Hạ Định Khôn, hơi hơi mỉm cười: “Ông cụ, ông nhìn một chút, tôi sợ là ông già rồi, hồ đồ, không tuân thủ quy định thi đấu, gian lận... Tùy tiện kéo người tới thật giả lẫn lộn... Đến lúc đó xảy ra chuyện thì phải làm sao, tôi cũng suy nghĩ cho ông thôi.”

Không cho ông cụ cơ hội mở miệng, Thang già tiếp tục cười nói: “À, ông cụ, ông đừng kích động như vậy chứ, sẽ không phải thật bị tôi nói trúng chứ... Chẳng lẽ cô ấy không có giấy phép người dẫn đường?”

Hạ Định Khôn đen mặt, thân hình khẽ run.

“Ông cụ, vậy thì phiền toái lớn rồi, nếu cô ấy thật không có giấy phép, các người chính là công nhiên trái với điều khoản quy định thi đấu, đó là phải bị cấm thi đấu, hẳn không nghiêm trọng như vậy chứ...?” Thang già cười lớn nói.

Lúc này, Hạ Nhạc Phong lòng nóng như lửa đốt, tên Thang già này, mẹ nó thật giống một con cáo già!

“Người chịu trách nhiệm của đội xe Hạ gia đâu.”

Một lát sau, mấy nhân viên bên thi đấu đi vào hiện trường.

“Chào cậu ...” Hạ Định Khôn nhìn về phía mấy nhân viên cười nói.

“Là thế này, có người tổ cáo, một trong những người dẫn đường của đội xe các người không có giấy phép.” Một nhân viên mở miệng nói: “Người dẫn đường kia ở đâu.”

“Nơi này.” Lâm Yên vẫy vẫy tay.

“Chào cô, mời đưa ra giấy phép người dẫn đường của cô, nếu như không có, cô không có cách nào dùng thân phận người dẫn đường tham gia trận đấu này.” Nhân viên sắc mặt nghiêm túc nói.

“À...” Lâm Yên nghiêng đầu, sau khi trầm tư một lát, nhìn về phía nhân viên nói: “À... Nếu tôi nói tôi không mang theo, anh có thể tin tưởng hay không?”